

(המשך מעמוד 7)

פעולה ציבורית בממדים אמריקאים, בו אפי שר להפעיל מאות נשים אמידות החסרות התעסקות מועילה ומרחקת בחייהן, היא לא יכולה למצוא שטח מתאים יותר מאשר זה. מאז תם סדר השיתוק במלחמה נגד השיר תוק. רופאים ואנשי ציבור שמרניים, שקפאו עד כה על שמריהם, שוכנעו כי אין כל רע בפרסומת אמריקאית, כשהיא משרתת מטרה טובה. ילדים משותקים עניים, שבגדיהם לא הופשטו משך שנים (אבא שונא לראות את זה...) הוסאו לקיסנת-קיץ, התעמלו, התרחצו בבריכה בשמש. בעזרת כמה מתנדבות אחרות, הוקמו חוגים עירוניים ואזוריים של האיגוד הישראלי למען נפגעי שיתוק הילדים. המטרה הסיפית — לארגן גם בישראל מפעל של מיועדי הפרוסות — עדיין רחוקה. מצריך פעולת-ארגון רבתית. אולם בינתיים אין בטי דובינר בזה לפעולות קטנות, רותמת למפעל כל אדם ותיה שוראים לה כבעלי יכולת לעזור. המועמד האחרון: הקוף טוטו, שהובא למסיבה של חברי האיגוד, שיכנע את הזירה-טרון לערוך חודש הצגה מיוחדת למען האיגוד.

ים

מה נשמע באודיסה?

הימאים שירדו מאנית הקיטור צבועת ה- שחור במל חיפה והפריחו כמה קללות עסי סיות ברוסית, עוררו שאלה בקרב קהל ה- קרנות: מי הללו? רוסים?

ואמב, א/ק נחשוו שיצאה מחיפה לפני כחודש עמוסה מטען פרייהדר ובגנות, זכתה להכנס לים השחור שהפך את מזגו החם, הוריד את הטמפרטורה שלו עד מתחת לאפס. אנשי הצוות עמלו יומם ולילה כדי להזרים קיטור בצינורות, שלא יקפאו הם ומטענם. ששה ימים לאחר צאתם מנמל הבית עלה לסיפונם נוט סובייטי שנטל לעצמו את פני קוד האנייה והדריכה בכניסתה לרציפי נמל אודיסה.

כאשר הטילה האנייה עוגן ליד רציף עמוס גלי אבן, מהם שברי הריסות ומהם מטעני אבן פחם, לא אחרה כיתת חיילים חסונים, שמנתה 20 איש בפיקודו של סגן, לתפוס משלט. החיילים ריכזו את אנשי הצוות בחדר

ארגזי הפרי נעטפו בשמיכות צמר והוכנסו לחממה או קרונוט מחוממים. לאחר שקבלו הימאים שוברי יציאה לעיר, שוברים כפולים שאחד מהם יש להפקיד ביד שומרי הנמל, הורשו לצאת משערו, לשיטט ברחובות העיר.

אודיסה בנויה יפה וסימטרית, רחובותיה ישרים ונקיים. תנועת האנשים והרכב, המונית וערה. פה ושם אף נראה טכסי, אך אופנוע ואופניים הם בחינת כל יראה. נכים וחילים רבים משוטטים בעיר, ביניהם אפשר להבחין גם באנשי הנ.ק.ו.ד., שפס אדום צמוד לדרש מעילם.

ניידון וליפסטיק, ביום מסויים בחודש. סיפרו המלחמה, מחדשים את המלאי בחנויות, וכעבור שעות, עדים לזאת תורי האנשים, כבר אין להשיג סחורה והמדפים ריקים. גרבי ניילון המובאים העירה עלידי המל- חים, נמכרים ב-60 רובל הזוג. מלצית רגילה מרויחה 45 רובל ליום, גם ליפסטיק שייך לסוג המצרכים המבוקשים, אלא שהוא מצוי בשוק רק בצבעי יחיד. ארוחת צהרים עולה במסעדה 15 רובל.

האנשים מבליים את זמנם בבתי קפה, בהם מנגנת תלמורת בת 4 אנשים. הנעימות המ- נוגנות כוללות את כל סוגי הריקודים, בהבדל יחיד שכאן רוקדים בנוסח אחד: טנגו.

הימאים הישראליים בקרו במועדון הימאים הבינלאומי המשמש מקום מפגש לימאים מ- ארבע כנפות תבל, והשוכן בניין מהודר ש- שימש לפני כן כנסיה פרבוסלבית. במועדון אר- למות למשחקים ספריה שאין בה ספרים ל- קריאה, בלתי אם לזה המעוניין בחומר תע- מולתי קומוניסטי.

שעשועי הינוכי. אחרי ארוחת ערב כי מסעדת המועדון, שאינה מן הזולות, נכנסו הימאים לאולם קולנוע המצוי באותו מוע- דון ושבו הוצגו לפנייהם הסרטים הסובייטיים בעלי האופי המקובל, בהם מיד צודק הרוסי, כגון זה המתאר קרב ימי בין האדמיראל הרוסי גוויקוב לבין נפוליאון.

חניכות הקולאג' הסמוך הופיעו אף הן כי מועדון. תפקידן היה להעמלן תוך שעשועים- החניכות עשו את שלהן, והימאים העדיפו להשתעשע תוך כדי הקשבה.

היחס לזרים מצד תושבי העיר היה אדיב,

עורך ידעות אחרונות, היה משך שנים מנתן השבועית של ילדות רבות מגיל 7 עד 40, סיפר להן על הרפתקאות חייו הרומנטיות המעודכנות של ארול פלין, בעלה האחרון של לנה טורנר ולבטי ההתבגרות של אליזבט טיילור.

עולם הקולנוע הוא החחה שקפצה מצלעו של קולנוע. כמה מעובדי קולנוע קמו כיום בהיר אחד, לקחו את כל החומר שעשוי היה לעניין אותם. עזרו למוציא-לאור שמואל פרידמן לפתוח עתון שנבדל מקודמו רק כי חלק הראשון של שמו.

השניים דמו, משך הזמן, לאחים תאומים כשכל אחד מנסה למצוא אצל השני כתם ל זה שאיננו אצלו. הקורא כמעט כבר לא הבחין ביניהם.

לפני שנה, יצא עולם הקולנוע בתמונת- שער צבעונית. כעבור שבוע בדיוק היה שערו של קולנוע צבוע אף הוא. השניים המשיכו במרוץ המרתוני, שהגיע לשיאו כאשר לפני חודש הוגדל עולם הקולנוע, ושערו חזר להיות ללא איפור. שמחתו לא ארכה, כי

משך כמה שנים עסקו רגינדל וגלדיס כי לימוד מקורות ההוי האינדיאני, על מנהגיו, שיריו ואגדותיו. כשהם שוכנים בוויגואמים (אהלי העור) של שבט הנורב, אוכלים מי פיתו וישנים על עורות הדובים שלו. התור צאה: הם אומצו לבנים עלידי ראש השבט הפד הגדול, שכניהם אותם ברוב התלהבות בשם: "אינדיאנים טובים יותר מהאינדיאנים."

צבעי מלחמה ושלום. למחמאות נל- הבות לאיפחות זכה הזוג, אשר בא השבוע לישראל בראש להקת פארוואו, מפי מבק רים לבני-יפנים. הודה לובין: "אילו הצגנו לפנייהם את ריקודי האינדיאנים המקוריים, הנמשכים כרגיל לפחות שלושה ימים ויליות רצופים היו ודאי נלהבים פחות. לכן הר- שינו לעצמנו לעשות קיצורים מסויימים."

אך הזוג, שצידו האישי הקבוע הוא סי- דרה של מצנפות-נוצות, טומאהוקים, מקט- רות וצבעי מלחמה ושלום, מעריך יותר את המחמאות האינדיאניות המקוריות. תוכניתו הקרובה: לחזור ולבלות עונה ממושכת כי

אורה רגינדל לובין

"אינדיאנים יותר טובים מאינדיאנים!"

וויגואמים, בהם למד את אמנותו ובהם יש ברצונו להוסיף ולשכללה.

משפט

ההידרולוגי הישראלי

לרב נפתלי זוליצקי נמאס לשבת בכלא שבועיים תמימים, הוא ניסה לשכנע את חוקריו שלא היתה לו כל שייכות להעברת סכום של 300 אלף דולאר לחוץ-לארץ, מבלי לבקש על כך רשות מאת האוצר.

חוקריו לא שוכנעו, הביאיהו בשבוע שעי- בר בפני השופט על גנת הארץ פקודת המעצר ל-15 יום נוספים. על-יד בנין בית משפט השלום לעניני ספסרות חיכתה לרב זוליצקי הפתעה בלתי משמחת: קבוצת עתונאים וצלמים חיכתה לו בחברת אשתו ועורך הדין שלו, מיכאל לנדאו.

גברת זוליצקי התרגשה מאוד למראה קב- לת הפנים הנלהבת, התלחשה עם מר לנדאו שניגש לאחד הצלמים באומרו בקול קודר: "אני מזהיר אותך לא לצלם את מר זוליצקי. אני עורך הדין שלו."

גבות עיניו של הצלם התרוממו בהפתעה: "מאימתי עורך דין אוסר על עתונאי לצלם?" "הזקרתך, אל תניד אחר-כך שלא ידעת." אמר עורך הדין, וחזר לגברת זוליצקי. הצלם תפס עמדה.

כמה זמן אפשר? היה זה הרגע ה-

הארץ

כמלחה ניתן לו אחד מאנשי הפלוגה,

נער בן 118 (במחנה).

עודד לוריא, תליאבי

מלחה יבעל נסיון-בחיים.

אל צבור הע בדים בישראל (אמר).

מרכי דן, צה"ל

הודעה מטעם ספרטקוס?

"מלחמת העולם השלישית תפרוץ כי

שנת 1936" — ...אלה הן הנכונות ש-

השמיע... חוזה בכוכבים (הארץ).

יגאל סימון, תליאבי

מה שבטוח, בטוח.

בשבוע שלאחר מכן התנוססו בקיוסקים גלוי- נות קולנוע באותו גודל, אך יחד עם זה צבעוני. כששמע גרשום קומורוב, הממושקף וכסוף-השער, שעולם הקולנוע נותן במדור השאלות, תשובות לחידון שמפרסם קולנוע השיב בחיך: "זו הפרסומת הטובה ביותר שהם יכולים לעשות לי."

אורחים

מתקשמים בנוצות זרים

רג נלד לובין פגש את גלדיס על קרשי הבמה של בית-הספר לאמנויות דרמטיות שבניו-יורק. עד מהרה מצאו השניים את עצי- מם מאוחדים בשתי מסרות משותפות: רצון להימצא זה בחברת זו, ואהבה לתרבות ה- אינדיאנית הקדומה.

המטרה השניה לא היתה חדשה לרגינדל לובין, בן העשר. מאז היותו נער נמשך אחרי תרעות הקרב האינדיאניות, שלל נר- צות ססגוניות והוד אבירים שאף את אג- דות המערב הפרוע.

בילדותו, כאשר סח להוריו את רצונו ל- ביערף לשבט אינדיאני, ראו הללו בתשרי קתו חלום-ילדות טיפוסי. אולם הלד התיחס אליו ברצינות. כשביקרה בעירו, בהיותו בן- 11, להקת אינדיאנים, החליט הילד בלבבו כופית להיות רקן אינדיאני לכשיגדל.

מהפר הגדול, מחמאה. לזמן מה ברח אל אחד משבטי האינדיאנים, אולם הוריו התורוהו אליהם, הגרו מורתה לניו-יורק, הרחק ממושבות האינדיאנים.

אך גם שם, כאמור, לא שכח רגילנד את אהבת נעוריו, הפך, עם אשתו הצעירה, את חלומו למקצועי. שניהם שקדו במשותף על לימוד ההוי של שבטי האינדיאנים, עברו, על מנת לחתור למקורות תרבותם, לגור באזור השמורה האינדיאני שבמדינת מוני- מנה.

כדי למנוע את השמדתם המוחלטת של האינדיאנים, שהתמעטו במהירות מבהילה כתוצאה מרדיפת, הלכנים, מחלות שלא-היו מחוסנים בפניהן והשמדת התואים, מקור פרנסתם, הקצתה ממשלת ארצות-הברית שט- חים מוגנים לאינדיאנים, בהם מוגבלת ה- כניסה לאנשים לבנים.

חשוד נפתלי זוליצקי

"אזרתי ליצו!"

פרט למקרה שאחד הימאים שכח לחבוש את כובעו והותו נעשתה בלתי-ברורה לאנשי ה- מקום החשודים. את יהודי העיר פגשו באורח מקרי, והי- שיחו היתה מסוייגת למדי. ליחס פוגע זכו דוקא מצד איש הצירות הישראלית, שהזמין למסיבה את צעיני האנייה, התעלם מקיומם של ימאים "פשוטים".

לאחר שהוצפו חוברות תעמולה תנמללא- תשלום, יצאו הימאים להפלגה הביתה, שם- חים שנכנסו ויצאו בשלום.

עתונות

אדם וחווה

Anything you can do —

I can do better.

השבועונים קולנוע ועולם הקולנוע דמו לפ- ני חודש לאני אוקלי ופונק במחזהו המוסי- קלי של אירבינג ברלין. קולנוע שנוגד לפני חמש-עשרה שנה לגר- שום קומורוב, שהיה משך ארבעה ימים

הצבי, הקטן החלו בבדיקה קפדנית של מטען האנייה. לא פסחו אף על מטענם האישי של המלחים. לשאלתם, מדוע נערכת בדיקה זו בעזרת מוטות ברזל, הסביר הקצין לצוות כי זהו תהונג השגרתי בכל נמלי העולם.

זויכוח בנוסח רוסי. למלחים היו כל הסיכויים לנצח בחיכוח על השאלה מי מבי- ניהם ביקר במספר רב יותר של נמלי העולם, הם או הסגן הסובייטי. אך כל ויכוח על האדם רוסי חיובי להסתיים בנצחונו של הרוסי, אשר היפנה גבו למלחים ולא טרח להפריך את טענתם על צורת חיפוש זו.

הפריקה החלה. כל ארגו עשירי נפתח והי- פרי שבו נבדק בקפדנות. בבגנות טפלו ביתר עדינות. הפועלות שעסקו במלאכה, נטשה ו- אולגה, אשר זו להן פעם ראשונה בחייהן לראות בגנות, שאלו תמחות: כיצד גדל פרי זה? על עצים, או כבולבוסים באדמה? כאשר ניסו לטעום מן הפרי (לא תחסוס שור בדישו), נתאכזבו, רקקו את הפרי המב- סיר מפיהן: הבגנות היו עדיין ירוקות.